

KECMAN DJURADJ
Nova Topola 41

PREPIS

Arhiv Eo. krajeine E. Lika

ABK

S J E D I N J E

na Radovana VULINA i na prve primljene zadatke prije podizanja ustanka jula 1941 godine

Moj prvi kontakt sa Radovanom Vulinom vezan za revolucionarni rad bio je koncem maja 1941. godine. Došao je mojoj kući u Karajzovce, gdje je održao sastanak. Na sastanku su bili, pored mene, Smilja RADONJIĆ, iz Kukulja koja je ranije radila u Beogradu i Kraljevu i Savo DARDIĆ, krojač iz Karajzovaca koji je do okupacije živio u Beogradu. Obadvoje su bili komunisti. Ovaj sastanak se odnosio na jedan dio Lijeve polja, mislim 12 sela, od Mrčevaca do Košićeva i prilike u njima.

Radovan nas je upoznao da je Centralni komitet KPJ dao glas za pripremu narodnog ustanka i da su komunisti otišli na teren radi priprema. Na sastanku smo pretresali selo po selo. Rečeno je da bi trebalo razgovarati sa naprednijim ljudima i sa onima koji su glasali za opoziciju. Pošto Smilja i Savo nisu do okupacije živili na selu, to sam uglavnom ja predlagao ljude koji^b mogli doći u obzir kao poverljivi i koji uživaju ugled u selu. Shvaljujući mojoj dugogodišnjoj saradnji sa nekim komunistima, obučarskim radnicima iz Beograda koji su često dolazili u selo: Ilija Dardić, Kristina Kovačević, Milevan Djurdjević, Nikola Jankević, Florijan i još neki kojima sam ime zaboravio, poznavao sam dobro ljude po selima i prilike u obližnjim selima. Ljudi koje sam odabirao bili su uglavnom oni koji su dolazili u Karajzovce na sastanak sa napred spomenutim komunistima ili sam ih poznavao kao opozicionare koji su često čitali zabranjenu literaturu, koju smo dobijali iz Beograda.

Koliko se sjedam odabrali smo sljedeće drugove za aktiviste i to: Barać Dmiter, Šmitran Boško, Trivan Keoman, Gojko Mandić, Ostoja Kecman i Savo Šebota iz Donjih Karajzovaca, Petar Sabljčić, Mile Dardić, Bogdo Brkić, Stojan Katalina i Milan Kelečević-Petrov iz Seferovaca, Raca Miloš, Savica Kelečević, David Balaban, drumar, iz Mrčevaca, Miloš Karapetrović, Mastala Jovan, i Jovica Medaković iz Kosjerova, Ljubo Obradović, Drago Ilibašić, Šušnjar Branko, Simo Radonjić i još jedan drug, ne sjećam se imena iz Kukulja, Nikola Mas-

tala, Savo Trkulja, Keoman Ilija i Vico Trkulja iz Srpskog Vakufa, Pavle Bojanović, Mijailo Vujičić, Savo Škarić i Blaže Štrkić iz Gornjih Karajozovaca. Iz Trošeljia bili su: Milan Slađojević, Karlo Bjele i Anton Zelunga. Iz Košićeva bili su: Boško Jagodić, Dragutin Edimović, Marko Ivandević i Pero Vidović, trgovac. Iz Ljevčanskog Razboja: Stevo Kasagić, Savo Stanojević, Nikola Kasagić, Kasagić Branko i Savo Kasagić. Iz Lilića su: Jovo Mandić, Ilija Mirjanić, trećeg se ne sjećam. U Petrovom selu: Pero Kalabić, trgovac, Veljko Subotić, Ilija Arežina i Vid Ilić. Možda sam još nekoga zaboravio.

Tada smo ih zvali aktivisti, a svi ti odabrani aktivisti, kasnije su postali 1942 godine odbornici Seoskih narodno-oslobodilačkih odbora.

Na završetku sastanka i diskusije o svemu, Radovan nam je predložio da su mnoge porodice u Banja Luci ostale neoskrbljene i u teškom materijalnom položaju. To su porodice koje su ostale bez hrane, bilo da su ostali bez posla, oterani u zatvore ili prešli u ilegalnost kao komunisti ili borci u radničkom pokretu. Predložio je da se zatraži pomoć u Mitu od povjerljivih ljudi. Ja sam za svoje selo primio taj nadatak. Uskoro sam sakupio 1.300 kg. i to: od Save Jobote 100, od Dmitra Baraća 100, od Trivuna Keomana 100, od Gojke Mandića 100, Jože Sukalo 100, Glige Dardića 100, Jovan Dardić 100, Boško Šmitran 100, Ostoja Morača 100, Pavle Bojanović 100, Jožo Čanić 100, Ljubo Barać 100, i Jurko Kohut 100 kg. Na ovih sakupljenih 1.300 kg. dodao sam još 500 kg. svoje pšenice i sve to odvezao kako mi je Radovan rekao do kuće njegovog oca Stojana VULINA u Seferovce, koja se nalazila između švapskih kuća, a pšenicom je u Banja Luku prebacio jedan domobranski oficir. Pretpostavljam da je organizacija prevoza i podjele bila besprekorna jer sam uskoro dobio prazne vreće.

Uskoro, poslije ovoga mog izvršenog zadatka ja sam i Jovan Dardić oterani kao taoci. Bilo je to zapravo 12 juna 1941 godine, gdje smo ostali 6 nedjelja. Tada su ustaše birali vidjenije ljude iz sela, koji su bili garancija da se neće neki nered desiti u selu, odnosno da se vojaka NDH može slobodno kretati po selu.

Kada sam došao iz zatvora opet je došao Radovan VULIN i počeli smo dalje realizovati onaj plan koji smo radnije u maju donijeli i zaključili. Tako su u avim selima organizovani aktivisti od 3 - 5 članova, koji se još nisu zvali odbornici nego aktivisti.

Sa Rađovanom sam saradjivao sve do njegovog hapšenja koncem oktobra 1941 godine, a onda su njegove zadatke preuzeli drugi komunisti, pa se pomoć u Lijevču polju stalno sakupljala, = čitavo vrijeme NOR-a. Svi aktivisti=kasnije odbornici seoskih narod.osl.odbora sakupljali su pomoć u žitu i novcu, kao i drugim prehranbenim artiklima, sanitetski i kancelarijski materijal, odjeću i obuću.

Ja neznam koliko je iz kojeg sela u tom periodu prije ustanka sakupljeno žita, ali, zasigurno znam da je sakupljeno u Seferovcima i Srpskom Vakufu. Pretpostavljam da je Rađovan VULIN sakupljanje žita organizovao, ako ne u svim selima, onda u većini sela Lijevča polja, jer je bio dobar organizator i uživao je veliki ugled u Lijevča polju.

Izbijanjem narodnog ustanka pored svega nabrojanog sakupljano je i slato ustaničima oružje.

Djurađ Kecman s.r.

Sjedenje pričinježila 2.9.1982.g.
i prepis sa originala izvršila

Tekst prepisa ispravili:

1. *Djurađ Kecman*
2. *Stela Dizdarević*

TAČNOST PREPISA OTJERAVA

Za A R H I V

Djurađ

Svečano: Pačelo je u maju - štampano u "Glasu Banje Luke"
30-10-1982 godine

[Signature]